

1ste Aften.*Theori.*

Indledende Bemærkninger.

Husmoderens økonomiske Ansvar.
De særligt vanskelige Forhold for Tiden.

Høkkassens Betydning og Brug.
Praktisk Valg af Næringsmidler.

Retter.

Sødgrød m. Øl, Labskovs (af raat Kød).

Kærnemælksbrødsuppe, Kød i Kaal (af Flæskeben), (Rødbeder) til senere Brug.

2den Aften.*Theori.*

Lidt Ernæringslære.

De nyeste Undersøgelser (Hindhede).
Anskuelig Gennemgang af Læren om Næringsstofferne.

Retter.

Gule Ærter med Kødboller (kogt uden Flæsk).

Kartoffelsuppe med Flæsk.

Kartoffelfrikadeller, m. stuv. Roer.

Sildesalat (Rødbeder).

Skaaret Smørrebrød med billigt, især vegetarisk Paalæg.

3die Aften.*Theori.*

Omtanke ved Indkøb.

Hensyn til Aarstiden.

Betydningen af Middagsmad, regelmæssige Maaltider, fornuftigt Smørrebrød.

Misbrug af Smaapenge (Børnene).

Afsluttende Bemærkninger.

Retter.

Grynsuppe, Bankekød med Kartoffelmos.

Risenvandgrød m. Æbler, Grove Frikadeller med Sovs og Kartoffler.

International Kvinde-Fredskongres

afholdes i Haag d. 28., 29. og 30. April 1915. — Vi skal i senere Numre komme tilbage til denne Kongres.

Hvad skal man gøre med de paatvungne Børn?

Under denne Overskrift har Redaktøren af Kvindebladet »La Française« skrevet en ny Artikel i Tilslutning til Artiklen »Voldtagne Kvinder«, som vi gengav i et tidligere Nummer af »Kvinden og Samfundet«. — Har Moderen Ret til at befri sig selv for Følgerne af en skammelig Voldtægt, eller har hun det ikke? — Selv besvarer hun dette Spørgsmaal med et afgjort Nej. »Lad dem have Lov til at føde deres Børn i Fred og elske dem. Thi enhver Moder, som ikke er ligefrem demoraliseret, kan ikke lade være med at elske sit Barn. Lad os glemme ham, lad os ikke nævne ham, Fjenden, som blev dette Barns Fader, og drog videre. Maatte Kvinderne, maatte disse Mødres Slægt og Venner, ja, maatte det hele Frankrig i Fædrelandets Navn kærlig antage sig disse smaa, som er fødte af Frankrigs Kvinder paa Frankrigs Jordbund, og som i Sandhed vil komme til at tilhøre os alene og blive Franskmand og intet andet end Franskmand«.

Jane Misme søger saaledes at reagere mod den offentlige Mening, der i Øjeblikket — som hun siger — bringer disse skændede Kvinder til Fortvivlelse og dømmes deres Børn til Døden. Samtidig aabner hun sit Blads Spalter for de forskellige Anskuelser om dette Spørgsmaal. Vi aftrykker i det følgende nogle af de mange Udtalelser, og begynder med dem, som under disse Forhold hævder Retten til Forsterfordrivelse.

Mme. Djénane skriver:

»Selv om Barnet er aldrig saa uskyldigt, Moderen kan ikke andet end hade det. For sit eget Vedkommende vilde man i et saadant Tilfælde ikke tøve med at skille sig af med Barnet, og uden Samvittighedsnag. Men hvis det var ens Datter, Søster eller Veninde, der var kommen i Ulykke, vilde man saa vove at tilraade det? Jeg tør ikke udtale mig derom, men jeg tør varmere end nogensinde udtale det Ønske: Maatte den kvindelige Indflydelse snart gøre sig gældende hos Staternes Regeringer, maatte den forædle Mændenes Sæder og fremfor alt maatte den i Fremtiden afværge Krigen og alle dens Ulykker!«

Mme. S. Poirson skriver kort og godt:

»Spørgsmaalet er ganske simpelt. Da den franske Kvinde har den Pligt at befri sig for alt, hvad der er tysk, og da det franske Fattigvæsen tager sig af saadanne Smaaskabninger, lad det saa hurtigst mulig overgive dem til det tyske Fattigvæsen.

Mme. Marguerite André protesterer mod saa mange besynderlige Skrupler: »Et Liv, der er Frugten af en skændig Besudling, kan ikke være nogen Respekt værd. Barnet kan kun blive afskytet og foragtet paa Grund af sin vanærende Arv. Fordrivelse bør være Regelen. Det er alle de Kvinder enige om, som jeg har hørt udtale sig om denne Sag.«

Saaledes lyder Røsterne fra den ene Side, men der lyder ogsaa Røster fra den modsatte Side, og disse Røster ti'hører hovedsagelig Venner af Kvindesagen.

Mme. Parrhisia skriver:

»Jeg tror ikke, at jeg siger for meget, naar jeg paastaar, at mindst Halvdelen af disse ulykkelige Kvinder vil, saa snart de føler, at de er Mødre, elske deres Børn af hele deres Hjerte. Intet beviser heller, at disse Børn, som er Frugten af en Forbrydelse, derfor selv vil blive Forbrydere. Man skulde næsten tro, naar man hører enkelte Mennesker tale, at disse uskyldige Børn vil fødes med Pikelhuer paa Hovedet og Sværd i Haanden. Nej, de vil fødes ganske nøgne og spæde, som alle nyfødte Børn, og de vil fødes med 50 Procent fransk Blod i Aarerne. Opdragelse paa fransk af en fransk Familie vil de blive ligesaa gode Borgere som andre.

Mme. Kohn Enriquez skriver:

»Kan en Moder elske et Barn, som er undfanget uden Kærlighed og imod hendes egen Vilje? Dette Spørgsmaal er ulykkeligvis et af dem, som stadig vil fordrø Svar. Men hvor mange Kvinder har ikke uden at have været Ofre for tyske Angriberes skændige og brutale Voldsgerninger, sat Børn i Verden, der var dem paatvungne selv indenfor Ægteskabet, og det ikke blot af Fædre, som var dem ligegyldige, men ofte af fordærvede og forhadte Fædre. Disse stak-